

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Važna knjiga.

Te dni je izšla v zalogi c. kr. državne tiskarne na Dunaji knjiga, katera pomeni izdaten korak naprej v boji za enakopravnost slovenskega jezika. V mislih imamo nemško-slovensko pravno terminologijo, katero je po naročilu društva „Pravnik“ z izredno unemo in vestnostjo sestavil in uredil c. kr. sodni pristav v Ljubljani, gosp. dr. Janko Babnik. Strokovno oceno te lepe in pomembne knjige, obsežajoče 53 tiskanih pol, objavili bomo na drugem mestu in tu želimo naglašati le splošni — dejali bi skoro — politični pomen nove terminologije na jedni in pa na drugi strani dolžnosti, katere nalaga to kulturno delo slovenskim, ali pa tudi le slovenski poslujočim pravnikom.

Prvo slovensko pravno terminologijo dobili smo Slovenci že pred 41 leti in to celó s tako vnanjo ureditvijo, katera bi se danes smatrala najbrže za nevarno protidržavno demonstracijo; združena je bila namreč — horribile dictu! — s hrvatsko-srbsko. No, leta 1853., ko je tudi c. kr. državna tiskarna izdala sad rodoljubnega truda Dolenc-Cigale-Miklošičevega, izvestnim krogom najbrže še ni bilo tako intenzivno v kri in meso prešla famozna narodno-pravna teorija nemških lažiliberalec žalostnih prikaznij in zategadelj se nihče ni škandaliziral nad oficijoznim združenjem slovenskega jezika s hrvatsko-srbskim. — Navzlic temu pa ta prva, za tisti čas zares izvrstna terminologija ni nikdar prišla do prave veljave. „Nemško liberalstvo“ rectius nasilstvo je bilo namreč že v prvem cvetu zamorilo slovensko uradovanje in v temne zaprašene kote morala se je skrivati knjiga, katera naj bi bila zopet odprla slovenskemu jeziku s sedmerimi pečati zapečatenih dveri javnih uradov; pozneje, ko so se tudi ti pečati jeli tajati ob solncu slovenske odločnosti, pa so bili novejši zakoni že nadkrilili to prvo slovensko delo „de verborum significatione“, ustanovili so bili obilico novih pojmov, jezik je v vseh strokah velikansko napredoval in stara terminologija je — zastarela.

Z elementarno silo jel je sicer jezik naš prodirati v vse javne urade a jedinstva je jelo nedostajati v pravniški pisavi. Strokovne literature ni bilo, da bi iz nje crpali in tako se je v teku let utaborila če tudi le v malenkostih nekaka negotovost, nekaka nesloženost, ki je pa kolikor toliko le ovirala splošno napredovanje slovenskega uradovanja. Vsakdo je pač imel svoje gotove izraze za najboljše in najprimerniške, od katerih brez poziva priznane avtoritete ni hotel odjenjati. Točnosti in sigurnosti pravnega prometa sicer te več ali manj malenkostne razlike niso nikakor ovirale, a naši plemeniti Nemci so jo vendar brž jeli izkoriščati in urbi et orbi so razglašali, da je slovenski jezik še vse premalo razvit, da bi mogel služiti uradnim jezikom, da za najnavadnejše pravniške pojme nimamo jedinstvenih izrazov in kar je takih čenčavostij več. Nemški uradniki, službujoči v Slovincih in malo večji še manj pa naklonjeni našemu jeziku, so se seveda po večini z veseljem poprijemali takih praznih izgovorov, ter so skozi vrata in okna iztiravali naš jezik. Čudni patroni so pač ti Nemci, ki bi sami brez izposojenih romanskih besedij težko zapisali daljši pravniški stavek in ki potem nepopolnost očitajo jeziku, kateremu že stoletja odrekajo najprimitivnejše pogoje za naravni razvoj. Stradajočemu požreti vsak košček kruha, potem mu pa očitati, da je preslaboten, da bi zamogel sam stati — to je vsa slika in morala nemškega boja zoper nas.

Vsakemu slovenskemu pravniku je bilo jasno, da je vsa tista nepopolnost in negotovost le navidezna, da poseduje naš narod bogat zaklad vseh rekel in izrazov za vse pravniške stroke, in da je treba le zbirati in zbrati ta narodni zaklad. Glasno in vedno glasneje doneli so vsled tega klici po novi pravni terminologiji — in evo jo pred nami to presijajno svedočbo bogastva in sposobnosti slovenskega jezika! Ponosni smemo biti na to narodno delo in utihniti morajo sedaj vsi zavistni ugovori o jezikovni inferiornosti naši. — A s tem delo še ni končano, kajti ne zadostuje, da je ustanovljena

in thesi jedinstvenost, treba jo prenesti tudi v prakso, v življenje. Vsakega slovenskega pravnika narodna dolžnost je, da se odslej poslužuje v uradnem poslovanju izključno le pravniških izrazov, sprejetih v našo terminologijo, da v tem pogledu preneha vsak nezdrav separatizem, katerega je rodila v prvi vrsti itak le — sit venia verbo! — nebriznost. S tem prisilili bomo tudi tiste pravniške kroge v naši domovini, ki se za naš jezik brigajo le v toliko, v kolikor se ga ubraniti ne mogó, da bodo spoznavali našo jedinstveno terminologijo; ako jo bodo pa spoznali, tedaj jo bodo hoté ali nehoté tudi uporabljali.

V tem leži sedaj sveta narodna dolžnost slovenskih pravnikov in zlasti tudi mladega pravniškega naraščaja, kajti le tedaj, ako bomo vestno vršili to dolžnost, zamogla bo izvršiti tudi nova knjiga tisto krasno nalogo, katero so jej dali za popotnico njeni ustanovitelji, le tedaj bo obilo narodnega sadu rodil znoj in trud slovenskih rodoljubov, združivših se ob zibeli „Pravnik-ove“ terminologije. Tako bodi!

Hrvatska pisma.

K. Zagreb, 28. julija.

II.

Lepa je stvar, imeti dolgo in slavno zgodovino, kakor gotovo nič ne škoduje, ako ima kdo celo vrsto visokorodnih prednikov. A po našem mnenju tudi nasprotno ni baš prevelika usereča; saj se v praktičnem življenju vpraša, kaj velja sedanji človek, ne pa njegovi Bog vé kdaj že v prah in pepel premenjeni praočetje. In ravno tako je tudi za narod sedanost merodajnejša kot preteklost. Kar je bilo, je prešlo; ako je bilo lepo, ne da se nazaj poklicati; ako je bilo slabo, ne da se premeniti. In tisti narod stoji na slabih nogah, kateri živi od same preteklosti in zgodovine. No, Madjari so zato vendar nasprotnega mnenja, saj so „aristokratičen“ narod. In zato jih zelo boli, da se ne ve v svetu skorej nič posebnega iz madjarske zgodovine. V resnici tudi sami ravno mnogo ne vedo: nekaj sv. Štefana,

LISTEK.

Prusomórec.

(Francoski spisal Guy de Maupassant.)

Solnce je ves mesec jasno svetilo in ogrevalo kmetake ravnice. Zemlja je daleč in široko pokrivalo bujno zelenje. Na modrojasnem obzorji ni videti ni oblaka.

Hiše normanskih kmetov so iz daljine podobne malim gozdičem, obrobljene okolu in okolu z visokimi bukvami. Kdor vstopi v hišo, domneva si na prvi pogled, da je v velikanskem vrtu. Starodavne jablane, košate in koščene kot kmetje sami, so v polnem cvetju. Veličajna drevesa, razpostavljena po vrsti na dvoru, bleste v rdeči in beli barvi. Prijetna vonjava cvetočih popkov spaja se z gostim vzdušjem odprtih hlevov in z gnojnim pariščem, na katerem brka jata perutnaine.

Baš je poludne. Kmetova obitelj obeduje pod hruško, stoječo pred kuhinjskimi durmi: oče, mati, četvero otrok, dve dekli in trije hlapci. Nihče ne govori. Vsak sreblje željno vrolo juho. Na to pri-nese gospodinja skledo zabeljenega krompirja, in vsi sezajo po njem brez vzpodbadanja.

Dekla vsak hip vataja in hodi v klet, da napolni vrč s svežo kapljico.

Gospodar, štiridesetletni mož, zagleda se na hip v trto, ki je bila doslej gola in se po gadje razvijala po hišnem zidovji.

Končno preruši molk in pravi: „Trta pokojnega očeta letos zgodaj poganja, izvestno ne bode letos cvela zamáu.“

Ta trta je bila vsajena baš na tem mestu, kjer je bil ustreljen rajni oče.

Zgodilo se je to za vojne l. 1870. Prusaki so preplavili vso pokrajino. General Faidherbe jim je stal nasproti s svojo armado.

Tedaj so se nastanili višji pruski častniki na posestvu, o katerem smo že spregovorili. Stari kmet, Peter Milon, ki je bil njega lastnik, vzprejel jih je in nastanil, kakor je mogel, najbolje.

Ves mesec ostal je predvoj Prusakov v selu na poizvedovanji. Francozi so bili od tod oddaljeni kacic 5 milj, in vender noč za nočjo ni bilo po marsikaterem pruskem konjeniku ni duha ni sluha.

Vselej, ko so poslali kacega konjenika na stražo in ogled, ni se več vrnil, in to zlasti tedaj, ko sta bila samo dva ali trije možje vkupe. Zjutraj so jih pa po navadi našli za selom v globokem jarku tik ceste — mrtve. Blizu njih ležali so tudi prebodeni njih konji.

Zdelo se je, da so te umore storile vse iste osebe, katerih ni mogel nihče zalotiti. Ves kraj je bil preplašen. Vsak seljak je bil samo valed ovadbe

ustreljen, žene so pa zapirali; otroke so izpraševali, da izdadó, kjer so kaj slišali in videli. Vse zasledovanje je bilo zamáu.

Necega jutra našli so v hlevu gospodarja Petra Milona z veliko rano na obrazu, dva konjenika pa zopet ubita blizu tri kilometre od posestva. Jeden je držal še v roki okrvavljeno orožje; izvestno se je bil in branil. Takoj so sklicali vojaški svet pod milim nebom, na Milonovem dvoru, in prinesli so starca. Bil je kacic 68 let star, postave male in subega obličja; glavo je imel upognjeno in veliki roki njegovi bili sta slični račjim škarjam. Pod brezbarvnimi lasmi, redkimi in volnimi, kot labodje perje, je bilo povsodi videti golo lobanjo. Za vratom na koži, opaljeni od soluca, imel je močne žile, ki so se potezale do čela in zgubljale na senceh. Ves kraj ga je zmatral za lakomca, s katerim se ni nihče rad pečal o tržnih zadevah in malokdo je občeval z njim.

Štirje vojaki privedó ga pred mizo, katero so postavili iz kuhinje na dvorišče, ter stojé poleg njega na straži. Polkovnik in drugih pet častnikov sedejo nasproti njemu.

Polkovnik prične obravnavo in izpraševanje francoski:

„Gospodar Peter Milon, ves čas, odkar smo tú, moremo vas po vsem pohvaliti. Obnašali ste se proti nam ne samo dostojno, temveč i često celó

nekaj Rakoczyja in Košuta — pa smo skoraj gotovi z madjarsko zgodovino. A to ni nikakor všeč našim „bratom onkraj Drave“.

Sedanost imajo. Naredili so si jo na prav prebrisan način, seveda po tujem, nemškem vzoru. Zakaj si ne bi naredili tudi zgodovine? Zakaj bi ne trdili, da so prišli njih očetje že pred tisoč leti kulturo v Panonijo, kjer so živeli takrat baje sami divji, neomikani narodi? Če to prav glasno razupijejo po svetu, se najde morda vendar nekaj plitkih glav, katere bodo tudi to verjele. — To modrovanje ni bilo povsem slabo in kar so si mislili, to so tudi storili. Znanost je morala stopiti v službo prostega šovinizma in tako so učenjaki dekretirali „historični fakt“, da bode l. 1896. ravno tisoč let, kar so prišli prvi Madjari v svojo današnjo domovino. Izdali so torej nekoliko „zgodovinskih“ knjig, naslikali nekoliko „historičnih“ packarij, in 1896. leta bodo praznovali svoj „Millenium“. Jedna točka v razporedu te slavnosti bode tudi deželna razstava.

Kakor je današnja madjarska država neresnica, ker je mej Ogerskim in Madjarskim velikanem razloček, kakor je cela tisočletna zgodovina Madjarov izmišljena, kakor je kultura teh Azijatov abotna, tako bode tudi pri tej slavnosti, na tej razstavi vse zlagano. Povsem naravno je, da bode od prve pa do zadnje črke milenija vse madjarsko, ko bi moralo biti po pravici na razstavi vse poligloto; zakaj dobro je znano, da žive na Ogerskem razven Madjarov še Slovaki, Rusi, Srbi, ogrski Hrvatje in Slovenci, Rumuni in Nemci. In teh narodov je tam dvakrat več, nego Madjarov. Kar se pa zgodovinske slavnosti tiče, je pa sploh neumnost, ker vé vsako dete iz prvega gimnazijalnega razreda, da so prihrumeli v Panonijo Huni in Avari, ne pa Madjari. Pečenegi in Kumani, od katerih so nastali pozneje Madjari, so pa pridivjali šele dve sto let pozneje na Ogersko. Pa naj si bode že kakor hoče; mi ne moremo zapovedati Madjarom, naj ne bodo doma šovinistični in — kar je s šovinizmom vedno v zvezi — neumni. Saj se fanatizem in razum mej seboj izključujeta. A povsem drugača je stvar, kadar se zahteva, naj bi Hrvati pri tej slavnosti sodelovali. Saj vendar niso prišli skupaj in ob enem v Evropo, pa saj imajo Hrvati svojo domovino, katera gotovo ni madjarska. Ogerska vlada pa, ki bi rada raztegnila madjarsko državo čez Karpate na jedni, do Jadranskega morja pa na drugi strani, za to kar nič ne mara, temveč je povabila hrvatsko vlado na sodelovanje pri — ogerski deželni razstavi. In banu „hrvatskemu“ je to všeč; kaj je njemu mar, da je on šef „avtonomne Hrvatske“? On je že zdavnej pozabil, da so bili hrvatski bani nekdanji jednaki ogerskim palatinom. On je pohleven služabnik ogerske vlade; kar si v Pešti mislijo, to on stori še prej ko se zahteva. Povsem umevno je torej, da je saboru v izrednem proračunu predlagal, naj dovoli 100.000 gld. za sodelovanje pri mileniju.

O tej točki unela se je torej jako živahna razprava in govorniki opozicije so povedali, zakaj ne morejo votirati tega zneska.

Prvi je pojasnil stališče opozicije dr. Ružić,

kateri je na podlagi zgodovine in hrvatske pragmatične sankcije dokazal, da so Hrvati povsem samostalen narod in da je tudi kraljevina Hrvatska poseben teritorij. Hrvati so živeli sicer dokaj dolgo — in žive še danes — v uniji z ogersko kraljevino, a nikdar niso bili del Ogerske, ali pa celo kakove madjarske države. Ako imajo torej Madjari kako narodno slavnost, ne tiče se ta prav nič Hrvatov, gotovo pa ne v tem slučaju, kjer delajo Madjari Hrvatom toliko krivic. Mi nimamo povoda, veseliti se tisočletnice tistega naroda, kateri nas zatira. Poslanec dr. Ružić dvomi celo, da bodo sploh kdaj mogoči prijateljski odnošaji izmeji Hrvatov in Madjarov.

Župnik Jagić je bil v proračunskem odboru sam proti votiranju tega zneska. On je namreč ekonom, pa vé dobro, da imamo mnogo nujnejših potreb, kot sodelovanje pri madjarskih razstavah, za katero naj izdamo kar 100.000 goldinarjev. A kot pristen Madjaron moral se je udati in v plenumu je govoril h krati za vladno predlogo. Kar je govoril, bilo je silno smešno. Na podlagi neke zgodovinske knjige slovaškega pisatelja Sasineka je trdil, da je bil Arpad Slovan in da bi mi zato morali sodelovati pri razstavi kakor tudi pri historični slavnosti. Ko ga je zbornica slišala govoriti, imela se je saj čemu smejati.

Dr. Frank je dokazoval, da nas hočejo Madjari izrabiti ko piedestal za svojo slavo ter je citiral najbolj kričeče krivice, katere so Madjari Hrvatom povzročili.

Dr. Banjavčić je že zato protiven sodelovanju, ker ni povabil madjarski narod hrvatskega naroda in bi se moglo zgoditi, kakor pravi hrvatska poslovice: „Nepozvanu gostu mjesto za vratima“. Zato bi hrvatski sabor o tej stvari niti ne smel razpravljati. A če je stvar že prišla na dnevni red, hoče tudi on pojasniti svoje stališče. Narod na Ogerskem, — pravi govornik — posebno pa slovanski narodi, gotovo nimajo povoda, slaviti prihod Madjarov v te kraje. Madjarsko pleme se je postavilo kakor klin mej južne in severne Slovane ter je v preteklosti zaprečilo, da bi se Slovani zjedini v jedno celoto; še danes preči madjarski narod, da se ne morejo Slovani konsolidirati, da celo mej Hrvate zanašajo prepir. Govornik strogo kritikuje znano Munkacsyjevo sliko „Prihod Madjarov“, katera je namenjena za novo ogersko zbornico in pravi, da ne morejo Hrvati nikdar sodelovati pri kakovi slavi naroda, kateri Slovane tako nesramno ponižuje. — Ko smo dobili v najnovejši dobi za našo cerkev nadpastirja iz našega naroda, začeli so Madjari od jeze upiti kakor divjaki, ter so celo na bana hrvatske kraljevine napadali, češ, on je kriv, da je prišel na nadškofovski prestol v Zagrebu „panslavist“. Tudi če bi znali Madjari nasproti nam, svojim zaveznikom, drugače postopati, ne bi se moglo pričakovati, da bomo mi kakor veja slovanskega naroda z veseljem in odkritosrčno

sodelovali pri madjarski slavnosti; Madjari to menda razumijo... Tako pa naj Madjari ne mislijo, da ne vidi hrvatski narod, kako se proti njemu postopa in zato ne more govornik votirati tega ogromnega izneska, katerega bi nam bilo doma zelo potreba.

Dr. Nikola pl. Tomašić, ta drugi Czernkovich našega sabora, je seveda zahteval, naj bi se dalo še več kot 100.000 gld. Tomašić je namreč več kot Madjaron. In ima sicer hrvatsko ime, porojen je na Hrvatskem, govori tudi hrvatski, a v svoji duši je pristen Madjar. Zato se pa ni čuditi, da je ta mož imenoval našo opozicijo veleizdajniško in nepatriotično. Dr. Amruš ga je takoj zavrnil, rekoč, da nima opozicija pričakovati nikakoršnih sinekur; za beneficije se borijo le vladni mameluki, opozicija pa nima za svoje delovanje nič drugega, kakor — ječo pa ljubezen naroda. Zato ga ne morejo žaliti Tomašićeve besede, katere se odbijejo od svitlega štita opozicije in padejo nazaj na tistega, ki jih je izgovoril. — Tomašić ni vedel odgovoriti niti z jedao besedo; pa kaj bi tudi? Saj ve celi svet, zakaj delujejo naši Madjaroni in ve se tudi, da ni na celem svetu druge stranke, katera bi prišla v zbornico na tak način, in katera bi tam tako postopala, kakor hrvatska vladina stranka. Umevno je pa tudi, da je ta stranka zahtevanih 100.000 gold. pohlevno votirala in ako bode grof Hedervary v ta namen še več zahteval, kar je že obljubil, bode pa tudi še več dovolila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. avgusta.

„Deutsches Volksblatt“ in „Tagespost“.

Sedaj se je oglašil tudi organ nemško-nacionalnih protisemitov zoper slovenske narodne tirjatve. S tisto unemo, s katero propoveduje, da je vse žide pokončati, se zaganja tudi v nas in pravi, da so vsi Nemci jedini in složni v obrambi nemške posesti. Le v tem se razlikuje od židovskih liberalcev, da Kranjske več ne reklamuje za nemško posest, češ, da je bojni klic „Nemštvo do Adrije“ utopija, ker se ne da uresničiti. Pravi, da je naloga Nemcev, ohraniti to kar imajo, Štajersko in Koroško, ter reaguje na naš sobotni članek o razmerah pri dež. sodišču v Celovcu in pri višjem dež. sodišču v Gradcu. Naša tirjatev, da bodi podpredsednik tega višjega sodišča zmožen slovenskega jezika, zmatra za opravičeno in pravi, da jo je le preprečiti, če se Kranjska izloči iz Graškega višjesodnega okrožja. Glede naših šolskih tirjatev pravi, da se morajo nemški poslanci iz alpskih dežel postaviti na zgolj provincijalno stališče in vladati pri prvem poskusu, ugoditi slovenskim zahtevam, napovedati vojno. — Priznanje, da je naša zahteva, naj bo podpredsednik Graškega višjega sodišča zmožen slovenskega jezika, „deloma“ opravičena, je silno raztogotila prismukneno Graško „Tagespost“. Očita Dunajskemu listu, da se poganja za Slovence in boječ se, da bi mi to priznanje izkoriščali, povdarja, da je naša tirjatev povsem neopravičena!!

Staročeht se organizujejo.

Naraščanje omladinskega gibanja dela vsem češkim strankam mnogo skrbij in to je menda tudi

Dalje v prilogi.

ljubeznivo. Toda danes ste toženi; treba je, da se opravičite, je li ta tožba tudi umestna. Kako in kje so vam bile prizadete te rane v obličji?

Kmet ne odgovori.

Polkovnik ga zopet vpraša:

„Molčanje vaše svedoči zoper vas, gospodar. Zahtevam, da mi odgovorite, razumete? Veste li, kdo je umoril ona dva konjenika, katera smo danes v jutro našli pod hribom?“

Starec takoj odgovori razločno: „To sem bil jaz!“

Polkovnik molči nekoliko časa, in srpo zré na ujetnika. Peter Milon se še ne gane, oči pobesi in stoji tu, kakor bi govoril s svojim spovednikom. Jedina okolščina označevala je njegov notranji nemir, namreč, požiral je v jednoomer sline, kakor bi imel stisneno grlo.

Obitelj nesrečnikova, sin namreč, sinaha in dva unuka, stali so za njim kacic deset korakov, vsi prestrašeni in prepadeni.

Polkovnik nadaljuje, rekoč:

„Veste li pa tudi, kdo je umoril vohune armade naše, katere smo našli za selom vsako jutro minolega meseca?“

Starec odgovori kakor prvič:

„To sem bil jaz!“

„Ste je umorili vi vse?“

„Da, vse!“

„Vi sam?“

„Sam.“

„Povejte mi, kako ste to učinili?“

Zli se, da je starec ginjen, vendar neče obširno pripovedovati. Na to dé:

„To vem sam za-se; učinil sem to, kakor se mi je naključilo.“

Polkovnik ga vpraša iz nova:

„Pozivljam vas, da mi poveste vse. Najbolje storite, ako mi naravnost vse priznate, in to takoj. Kaj ste storili najprej?“

Obtoženec se nemirno obrne proti svoji obitelji, ki je za njim pazljivo poslušala. Malo se obotavlja in premišlja; na to se pa brzo odloči in jame pripovedovati.

„Drugi dan po vašem prihodu vračam se s potovanja domov; ura je bila že deseta zvečer. Vi in nekoliko vaših vojakov vzeli ste mi več, nego za 50 tolarjev piče, jedno kravo in dva koštruna. Dejal sem sam pri sebi: kolikrat mi vzemó ti lopovi česa za 20 tolarjev, tolikrat jim bom to lepo poplačal. Vrh tega sem pa imel še druge reči na srcu, in tudi to vam povem. Kmalu ugledam necega vaših vojakov, ki je pušil iz pipe za kozolcem.“

Ne obotavlja se, potegnem kosó s klina in se tibo priplazim do njega, da me še slišal ni. Z jednim mahljejem odsekam mu glavo kakor klas, še zadihal ni. Hočete li, izkopljite ga, leži na dnu

luže, ondi ga boste našli v premogovi vreči, na nogah ima privezano kamenje. Tu mi je šinilo nekaj pametnega v glavo; vzel sem vso njegovo obleko, čepico in škornje ter sem je skril v opekarni mej seno.“

Starec umolkne. Častniki se srpo pogledujejo. Ko ga dalje izprašujejo, zvedeli so še čudne reči.

Jedva je mož izvršil prvi umor, navdajala ga je jedina misel: „Pobijati Prusake!“ Sovražil je vse s tajnim sovraštvom, toda besno, kakor more sovražiti le neolikani mož, ki je zajedno lakomec in — rodoljub. Pečal se je s čudnim naklepom, kakor je sam pripovedoval. Čakal je samo še nekoliko dni, da se mu vse posreči. Imel je polno svobodo, da je mogel prihajati in odhajati, kakor mu je bilo ljubo, kajti obnašal se je zmagovalcem nasproti povsem uljudno, postrežljivo in poslušno. Ko je videl vsak večer odhajati straže, ostavi torej neko noč svoj dom in se plazi za konjištvom. Da bi mogel načrt svoj bolje izvršiti, učil se je prej v občevanji z vojniki nemški, v kolikor je tega trebal. Prej je pa še hitel v opekarno skrivaj in tu v najgodnejem kotu obleče obleko ubitega Prusaka. Na to je šel na polje in se je plazil poleg ceste mej grmovjem, da se skrije ljudem, lik divji lovec.

Videč, da je prišel ugodni trenotek, splazi se do ceste in skrije mej grmičevje. Dolgo ni prežal. Proti polnoči čuje klopot konjskih kopit po trdi

povod, da se je v staročeških krogih sprožila misel, naj bi se stranka zopet oživila in aktivno posegla v javno delovanje. Nekateri listi javljajo, da se v kratkem snidejo staročeški voditelji v Mladi Bole-slavi, kako stališče naj zavzame stranka glede sklepov mladočeških državnih in deželnih poslancev. V sta-ročeški stranki je mnogo elementov, ki sodijo, da bi na podlagi teh sklepov bilo mogoče neko pribli-žanje Staročehov k Mladočehom.

Vnanje države.

Položaj v Bolgarski.

Dopisnik ruskega lista „Novoe Vremja“ je obiskal zaprtega Karavelova in z njim govoril o političnih namerah njegove stranke. Karavelov je rekel, da je njegov ideal združenje Makedonske, Dobrudže in Pirotskega okraja v Bolgarsko. Priznal je, da je prijatelj Rusije, neče pa, da bi postala Bolgarska ruska gubernija. Rusija zahteva, naj bi se bolgarska vojska v slučaju vojne borila z rusko vojsko, branila prehode čez Balkan in preprečila koncentracijo turške vojske v Mali Aziji. To more Bolgarska lahko koncendirati, če jej Rusija da zato Dobrudžo in Piroto. Tudi Carigrad bi se lahko raz-delil mej Rusijo in Bolgarsko. Rusija neče Bol-garske anektirati, vsaj verjetno to ni, Avstrija pa si hoče zagotoviti pot na Balkan s pridobitvijo Soluna in proti temu se hoče Karavelov z vso silo boriti. Agitacija za sporazumljenje z Rusijo in za pomiloščenje bolgarskih emigrantov rase vedno bolj, dasivlada ni z njo zadovoljna, še manj pa Ko-buržan. „N. Fr. Pr.“ se v tem oziru javlja, da so kon-servativci, na čelu jim Stojlov, spravili mnogo ruso-filskih uradnikov s službe, vsled česar so postali pristaši Tončeva in Radoslavova nezadovoljni. Ti uradniki bodo tudi skrbeli, da dobe pristaši Can-kova večino v sobranju, Radoslavov in Tončev pa zahtevata, da je večino mandatov njunim pristašem zagotoviti. Če se to ne zgodi, mislita Tončev in Radoslavov še pred volitvami odstopiti. Če bi imela v sobranju rusofilska stranka večino, bi gotovo sklenila, da je poslati deputacijo v Peterburg, da je pomilostiti emigrante in voliti novič kneza. Ko-buržan bi ne imel upanja, da zmaga pri volitvi. — Tako popisuje situvacijo rečeni list.

Anarhizem v italijanski vojski.

Nekateri slučajni umorov v italijanski vojski so obudili splošno pozornost. V vasi Gareasio pri Ko-niju sta bila pri vojaških vajah neki vojak in neki korporal nevarno ranjena. Dognalo se je, da sta morala dva druga vojaka nanja ustreliti. V Makoni na otoku Sardiniji je bil ustreljen neki konj. V Kremoni nastanjeni polk bersaglierijev je bil te duš na vajah pri Kasani. Vrnivši se v mesto, ušel je neki vojak v bližnji gozd in ustrelil poročnika in štiri vojake, potem pa samega sebe. Takih slučajev primerilo se je zadnji čas že več. Vojaška uprava sodi, da so to vse storili anarhisti, ki skušajo z raz-širjanjem anarhističnih spisov pridobiti vojake za anarhizem, kar se jim je deloma že posrečilo. Vojno ministerstvo je sestavilo posebno komisijo, kateri je preiskati razmere v vojski.

Caserio obsojen.

Po dvanajstni obravnavi je Lyonsko sodišče obsodilo morilca predsednika Carnota, Caseria Santa, na smrt. Časopisi so priobčevali dolga poročila o tej obravnavi. Iz njih je spoznati, da se Caserio ni kar nič kesal, da je ponosen na svoj čin in da je fanatičen anarhist, ki ima samo jedno željo, uničiti vse kar živi in obstoji. Njegov zagovornik, odvetnik Aubreuil je dokazoval, da je Caserio hereditarno

paralitičen. Po končani obravnavi se je še Caserio sam zagovarjal in razvil svoj anarhistični program. Kaj je povedal, se še ne ve.

Dopisi.

Iz Logaškega okraja, 2. avgusta. [Izv. dop.] (Okrajna učiteljska konferencija v Idriji in glavno zborovanje društva učiteljev in šolskih prijateljev okraja Lo-gaškega v Žireh.) Dne 30. julija se je vršila v Idriji okrajna učiteljska konferencija po že nazna-njenem programu. Učitelji Logaškega okraja so se zbrali že v predvečer v Idriji, kjer so jim narodni Idričani napravili na čast tamburaški koncert s petjem na vrtu g. župana Didiča. Da ni manjkalo navdušenih napitnic, to se samo ob sebi umeje. Drugi dan ob 9. uri se je v Idrijskem šolskem po-slopiju začela konferencija. Ker spada razprava o tej v pedagogični list, ne popisujem je, nego ome-nim le, da sta bila voljena kot zastopnika v okrajni šolski svet gg. Vojteh Ribnikar, nadučitelj v Do-lenjem Logatcu in Peter Repič, nadučitelj na Uncu. — Proti koncu seje nas je počastil s svojo navzočnostjo tudi c. kr. okrajni glavar. — Po seji se je vršil skupni banket pri „črnem orlu“. Tu je svirala rudniška godba, ubrano petje se je vrstilo za navdušenimi napitnicami. Ob tej priliki se je poslavljaj od nas gosp. nadzornik prof. Zupančič. Škoda, da mu nova uravnava šolskega nadzorništva na Kranjskem ne dopušča, da bi nam še nadalje bil nadzornik. Toda hvalažen in trajen spomin mu je zagotovljen mej nami! Po banketu se je učitelj-stvo napotilo v jamo; a žal, da tu ni imelo sreče, zakaj stroj je zajel gosp. Matajca, učitelja v Go-renjem Logatcu ter ga hudo poškodoval na glavi. Zdravnik dr. Netošil pritekel mu je takoj na pomoč ter je po dovršenem delu dal odnesti ran-jenca v rudniško bolnico. V enem tednu — tako nas je zagotavljal gosp. zdravnik — zapustil bode ranjenec lahko bolnico, če se le ne pridruži kaka druga bolezen. Drugi dan na vse zgodaj smo se ve-činoma napotili iz Idrije peš v Žire. A prej smo obiskali še svojega ranjenega kolega v bolnici ter se od njega poslovili. Težavna in vroča je bila ta hoja do „vrba“, kjer smo se ustavili in se malce pokrepčali v gostilnici in kjer nas je čakal voz, da nas popelje v Žire. V Žiréh smo se udeležili sv. maše, a po sv. maši je bilo razkritje nagrobnega spomenika umrlega tovariša Fr. Schmidta. Po slavnosti se je vršilo zborovanje društva učiteljev in šolskih prijateljev Logaškega okraja. Po izvrstnem in cenemem obedu pri g. Sedeju napotili smo se peš v Rovte, kjer so nas čakale lojtnenice, ki so nas zvečer pripeljale v Logatec. Lepe urice smo preživeli v prijetni družbi. Ozka bratska vez, ki spaja učitelstvo Logaškega okraja, mora imponirati vsakemu in veseliti slednjega mladineljuba. Da bi le bilo tudi v prihodnje tako! Vsem oim pa, ki so na ta ali drugi način pripomogli, da smo se ob omenjenih dneh imeli dobro, bodi iskrena hvala!

Domače stvari.

— Volilni shod v Črnomlju.) Poslanec prof. Šuklje je včeraj obiskoval svoje Črnomaljske volilce. Pozdravili so ga prijazno, kakor je navada pri takih prilikah, a tiste navdušenosti, o kateri se vedno brzojavlja, kadar stopi Šuklje pred svoje vo-lilce, ni bilo kar nič zapaziti. Tudi Šukljejevo po-ročilo ni napravilo posebnega utisa; gospodarski del so volilci pazno poslušali, politični pa jim ni ugajal in zato tudi ni obligatni zaupniki nič preveč važnosti pripisovati.

— (Bog me ubrani prijateljev) utegne vzkliti poslanec dolenskih mest prof. Šuklje, ko bode čital sinočno „Neue Freie Presse“, ki pravi z zadovoljstvom, da Šuklje v Metliki ni zahteval slo-venske nižje gimnazije v Celji, nego je zadovoljen, da se ustanovi kjerkoli drugod. Če gospod Šuklje tega ni rekel, kar trdi dobra njegova prijateljica „N. Fr. Pr.“, jej bo gotovo on sam to stvar po-jasniti, če pa je resnično tako, kakor poroča Du-najska židinja, če je g. Šuklje res tudi v tem oziru zapustil svoje tovariše, potem bo pa treba z njim resno obračunati.

— (Postojinska slavnost) Kakor smo že poročali, se bode jutrišnja slavnost v Postojini vršila pri vsakem vremenu. Skupni odhod v jamo bode takoj po dohodu Tržaškega brzovlaka okolu 1/2 11. ure zjutraj. Ob 2. uri je banket v vrtnem salonu g. Vičiča, potem je odhod k ljudski ve-selici in zvečer sestanek na kolodvorski restavraciji. Ako bi pa vreme bilo neugodno, bode banket ob poludne, ogled Postojinskih jam pa bode ob 3. uri popoldne. V tem slučaju se ljudska veselica vrši z vsemi točkami (telovadbo sokolskih društev, prosta zabava itd.) na pro-stranem plesišču Postojinske jame. Skrb-ljeno je torej za vse slučaje, da se bode slavnost izvršila sijajno.

— (Na čast deputaciji čeških So-kolov,) ki je na potu k Postojinski narodni slav-nosti dospela danes popoldne v Ljubljano, priredi „Sokol“ v salonu g. Ferlinca „Pri Zvezdi“ danes zvečer ob 8. uri zabaven večer, pri katerem iz pri-jaznosti sodeluje pevsko društvo „Ljubljana“.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) je včeraj zvečer sklenilo, da se sicer ne more udeležiti izleta v Postojino, da pa sodeluje pri zabavnem večeru na čast češkim gostom, (če le mogoče tudi z mešanim zborom) V to svrhu vabi vse člane pevce, da se snidejo danes zvečer točno ob 8. uri v društveni sobi.

— (Na čast udeležnikom velike skupščine Ciril-Methodove družbe) napravi prva Ljubljanska podružnica v ponedeljek dné 6. t. m. na vrtu gostilne gosp. Ferlinca vo-jaški koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 20 kr. za osebo.

— (Škofjeloška slavnost.) Večina Ljub-ljančanov pojde jutri k sokolski slavnosti v Postojno. Tiste, ki se te slavnosti ne mislijo udeležiti, opo-

cesti. Vleže se na tla, pritisne uho na zemljo in posluša, je-li jeden konjik ali pa več. Na to se pripravi k činu.

Jabač jaše v divjem diru z vojnimi depešami. Ko je bil od konjika le še kacic deset korakov dalje, spravi se na cesto in opotekajoč vzdihne: „Hilfe! Hilfe!“ „Pomoč, pomagajte!“ Konjik se ustavi, spozna razoroženega Nemca, in misleč, da je v istini ranjen, stopi raz konja, približa se, in ne sluteč kaj zlega, pripogne se k neznanemu, a takoj je imel meč v prsih. Prekopane se, še je-denkrat vzdihne in bilo je po njem.

Starec v divji radosti poskočil, odseka pokoj-nemu glavo in ga pahne v jarek.

Vojakov konj tiho čaka svojega gospodarja. Milon ga zajaše in ga spodbode preko polja.

Za uro na to zopet opazi dva konjika, vrača-joča se iz vasi. Naravnost proti njima beži, kliče: „Hilfe! Hilfe!“ Prusaka, poznavaša nemško uniformo, sta ga pustila blizu priti, ker sta mu zaupala. Starec pa bliskovito plane mej nju, jednega poseka s sabljo, drugega pa ustrelji z revolverjem. Toda še konjema ni prizanesel, ubil je oba, ker sta bila nemška. Na to se tiho vrne zopet v opekarno ter sleče prusko uniformo. Ko se pa zopet obleče v svojo raz-trgano obleko, vleže se v postelj in spi do be-lega dne.

Po teh dogodkih ni šel od doma štiri dni, čakaje, da bo konec javni preiskavi. Peto noč je

pa zopet šel na prežo in je ubil enakim načinom dva vojaka. In od te dōbe je vedno postopal jednako. Vsako noč se je potikal po poljih, plazil po tajnih krajih in skrivaj ubijal Prusake. Vselej je natihoma šel v opekarno nazaj in skril prusko uniformo.

Konči pové še, da je sinoči napadel dva vojaka, toda staknil jo je, — vsekaj ga je jeden po obrazu s sabljo. Vender je oba ubil! Vrne se zopet v ope-karno, sleče uniformo Prusakovo in se preobleče v vsednjo obleko; toda na povratku domov loti se ga slabost in z velikim trudom prikreva do hleva, kjer je ostal do jutra.

Oadi so ga našli v krvi na slami.

Završivši svoje pripovedovanje, dvigne glavo in ponosno zre na pruske častnike.

Polkovnik prifrkuje si brke in ga vpraša:

„Hočete še kaj povedati?“

„Ne, saj sem vam povedal vse nadrobno: ubil sem jih osemnajst, ni jednega nisem prezrl.“

„Veste li, da bode te usmrteni?“

„Saj vas nisem prosil milosti!“

„Ste li bili vojak!“

„Da. Bojeval sem se že davno. Poleg tega ste ubili mojega očeta, ki je bil tudi vojak že za Napoleonove dōbe. Nečem vam predbacivati, da ste ubili mlajšega mojega sina minuli mesec v Evreuxu. Za oba sem vam bil dolžan, a poplačal sem vam dolg. Zdaj smo poravnani.“

Častniki zró molče drug na drugega.

Starec je govoril še dalje, kakor sam záse.

„Devet za mojega očeta, devet za mojega sina; poravnani smo. Nisem pošiljal po vas, da bi se z vami mazal, saj vas še poznam ne! Tudi vem ne od kod ste prišli. Prišli ste k meni, in se obnašate, kakor bi bili doma. „Maščeval sem se nad drugimi za svojce, in ni mi žal“. Na to umolkne in sklene roki navskriž, kakor bi se izročal na milost in nemilost.

Prusaki so še dolgo potem šepetaje govorili mej seboj. Nek stotnik, ki je minoli mesec izgubil svojega sina v bitvi, zagovarjal je tega velikodušnega ubožca.

Hkrati ustane polkovnik, pristopi k gospodarju ter dé:

„Čujte, še morete biti rešeni, ako . . .“

Toda starec jih več ne posluša, oči svoje uprè v častnikovo obličje, ki je spadal mej zmagonosne sovražnike, in ko mu vlihrja lasje nad glavo, zgubanci svoje čelo in obraz, na kojem je imel globoko brazgo, napne prsi ter pljune Prusaku v obličje.

Polkovnik razburjen dvigne roko, in obsojenec mu pljune v drugič v obraz.

Vai častniki skočijo raz svoje sedeže in počnó godrnjati. Hkrati prusomorca postavijo k zidu in ga ustrelé; še pred smrtjo se je usmehljal na svojega starejšega sina Ivana, na svojo sinaho in dva mala vnuka, ki so stali blizu in strmé zrlí vánj. * *

zarjamo na slavnostno otvoritev električne razsvetljave v Škofji Loki. Tu sicer ne bo tako šumno kakor v Postojni, prijetno in zabavno pa bo gotovo. Kdor torej ne misli iti v Postojno, pojdi v prijazno Škofjo Loko.

— (Gorenjsko okrožje slov. fer. dr. „Sava“) napravi jutri v nedeljo 5. avgusta v Škofji Loki v prostorih narodne čitalnice svoje tretje redno zborovanje, z naslednjim vzporedom: a) Poročilo upravnikovo; b) določitev okrožnine; c) predlogi; d) slučajnosti.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslal uredništvu našega lista: G. Josip Šter v Trzinu 5 kron kot dar nekaterih Trziških rodoljubov. Živeli vrli darovalci in njih nasledniki!

— (Pri občnem zboru St. Jakobsko-Trnavske podružnice) sv. Cirila in Metoda dne 30. julija je bil zopet izvoljen prejšnji odbor, namreč: g. dr. Fran Papež, odvetnik, dež. poslanec, prvomestnik; g. Andrej Žumer, šolski vodja, namestnik; g. Ivan Vrhovnik, mestni župnik, blagajnik; g. Josip Pichler, umir. c. kr. okr. tajnik, zapisnikar; gg. Mavrilij Šarabon, mestni katehet in Karol Lahajner, mestni kontrolor in hišni posestnik, namestnika; gg. Lavoslav Belar, umir. šolski vodja in Dragotin Žegar, deželni blagajnik in posestnik, pregledovalca računov.

— (Vandalizem.) Nekateri Nemci v Ljubljani ne zamude nobene prilike, da pokažejo svojo nemško omiko. V sredo zvečer so v Tivolskem parku sekali cvetice in precej drago aloš popolnoma pokončali. Ponosni na ta svoj čin šli so potem v drevored in tam naskočili — tablo, na kateri je zapisano „Pot k Švicariji“. Z velikim trudom so izruvali dotični kol in ga pustili ležati sredi drevoreda. Hrup in vrišč pa je bil tak, da je vsakdo lahko razločil prijazne glasove — gornještajerskega dijalekta.

— (Slovenskega zdravnika želim o.) Piše se nam iz Vevč: Vsled smrti dra. Preinitscha je izpraznjeno mesto hišnega zdravnika v deželni blaznici na Studencu. Pokojni zdravnik je bil vsega spoštovanja vreden mož, ali slovenščino je le za silo lomil in to je prebivalstvo cele okolice zelo čutilo. Za vsako stvar smo morali klicati zdravnika iz Ljubljane. Prosimo torej slavni odbor, naj pazi na to, da dobi to mesto mož, ki bo res zmožen slovenskega jezika (kar je v eminentnem interesu zavoda samega) in ki bo prijazen narodnim našim zahtevam.

— (Občinske volitve v Trzinu.) Deželna vlada je ugodila pritožbi, pri zadnjih občinskih volitvah propadle klike Trziških mogotcev, in je volitve razveljavila.

— (Domač umetnik.) V prodajnici g. Glontinija je razstavljena velika s črno kredo izvedena slika pokojne gospe Murnikove v narodni noši. Podoba je prav dobro narejena po fotografiji in kaže lepo nadarjenost nje izvršitelja gosp. Otona Rudolfa iz Kamnika, ki zdaj študira na akademiji v Gradcu.

— (Cikorija — agitačijsko sredstvo.) Neki Mariborski izdelovatelj cikorije, ki je svoje slovensko ime popačil v nemško spako „Gerdes“, razpošilja svoj izdelek, o čegar vrednosti bi se lahko reklo to ali ono, po slovenskem štajerju in sicer v zavojih, na katerih so prilepljene podobice rajnega in sedanjega nemškega cesarja, nemškega prestolonaslednika, Bismarcka, Moltkeja itd. Mož najbrž misli, da se bodo štajerski Slovenci, uživaje ta surogat, nasrkali zajedno pruskega duha. Tega se sicer ni bati, ker je cikorija preslaba, a da spozna mož svojo zmoto, naj slovenski trgovci raje kje drugod kupujejo cikorijo.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 22. do 28. julija. Novorojencev je bilo 20 (= 27.56‰), umrlih 13 (= 19.76‰), mej njimi so umrli za jetiko 3, za vnetjem sopilnih organov 2, za želodčnim katarom 4, za različnimi boleznimi 4. Mej umrlimi so bili 3 tujci (= 23‰), iz zavodov 8 (= 61.6‰). Za infekcijskimi boleznimi so obboleli: za otročico 1, za tifuzom 1.

— (Kmetijska podružnica v Novem mestu) ima v ponedeljek dne 6. t. m. odborovo sejo. Mej družimi stvarmi se bode razgovarjalo tudi o razstavi prascev, ki jo priredi letošnja jesen v Novem mestu kmetijska družba kranjska.

— (Vodovod v Knežaku) so začeli graditi zadnje dni minulega meseca. Dela vodi deželni inženir g. Fr. Vik. Za napravo vodovoda so se do-

volile izdatne državne in deželne podpore, občina pa prispeva z donoskom 750 gld. Nov vodovod bode v gospodarskem in v zdravstvenem oziru velika dobrota za Knežak.

— (Na Graškem vseučilišču) je bilo v minolem šolskem letu na vseh štirih fakultetah promoviranih za doktorje: 100 pravnikov, 62 medicincev, 5 filozofov, 2 teologa in 1 farmacevt.

— (Za hmeljarje.) Odbor južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu nam piše dne 30. julija: Povodom bližajoče se hmeljske trgatve si dovoljuje društveni odbor, vsled sklepa z dne 14. julija t. l., vse p. n. hmeljarje opozoriti na sledeče in prositi, naj bi nasvetovano točno izvršili: Naš hmelj je bil pred leti na dobrem glasu in se je dobro plačal, ker so ga ljudje skrbno obirali. Hmeljski kupčevalci so ga v tem oziru drugim hmeljarjem v vzgled postavljali. V novejšem času pa se je pri trgatvi ali obiranju hmelja ugnezdila neodpustljiva malomarnost, vsled katere je naš hmelj izgubil dobri glas in je cena njegova padala od leta do leta. Če se v poštev jemlje, da je cena skrbno natrganega hmelja vedno 15 do 20 gld. višja od malomarno nabranega, tako bode gotovo vsem hmeljarjem v korist, ako bodo za to skrbeli, da se bode letošnje nabiranje hmelja izvršilo skrbno in kolikor mogoče snažno. Ako bi se vsi p. n. hmeljarji držali tega dobrega sveta, gotovo bi naš hmelj v kratkem zadobil zopet tisto veljavo, katero je pred leti imel in tudi cena bi mu zdatno poskočila.

— (Stari in novi novci.) Te dni se je odposlalo z Dunaja večje množine starih srebrnjakov v tovarno v Berndorfu, kjer jih bodo pretopili in naredili plošče za kovanje novih srebrnih novcev. S tem se je nekoliko pripravljalnega dela odvzelo Dunajski peneznici, da bode tem hitreje napredovalo kovanje potrebnih novcev.

— (Naše vojno brodovje v Reki.) V torek zvečer je priplulo avstrijsko vojno brodovje v Reko in se usidralo v tamošnjem pristanišču. Oklopnač je 6 in 2 križarki.

— (Vodovod na Reki.) Tudi na Reki se bode napravil vodovod in se delajo že potrebne priprave ter je mesto dobilo vodopravno koncesijo.

— (Hrvatski koncert v Sarajevu.) Nedavno je priredilo hrvatsko pevsko društvo „Trebević“ v Sarajevu svoj prvi koncert na ljudskem vrtu. Navzočih je bilo tudi več Slovencev in Čehov in nekoliko odličnih mohamedancev. Koncert se je izvršil na splošno zadovoljnost.

— (Zalovci.) Gospode lovce opozarjamo na današnji in sicer at. puškarja Fr. Novaka (p. d. Mihac-a) v Borovljah, ki se nam priporoča kot izboren delavec v svoji stroki, ob enem pa tudi kot zaveden Slovenec. Naj bi ga torej slovenski lovci podpirali z naročili.

— (Razpisane službe.) Na jednorazrednici v Planini pri Vipavi mesto učitelja in voditelja z dohodki IV. plač. razreda in prostim stanovanjem. — Pri vodstvu c. kr. moške kaznilnice v Ljubljani z dnem 1. septembrom mesto računskega diurnista z dnevno plačo 1 gld. 50 novč. Prošnje na višje državno pravdnitvo v Gradcu je oddati do dne 14. t. m. pri vodstvu kaznilnice v Ljubljani. — Pri okr. sodišču v Maribregu mesto pisarja z mesečno plačo 30 gld. Zahteva se znanje nemščine in slovenščine. Prošnje istotam.

Slovenci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Katoliški shod v Brnu in slovan-ska liturgija.) V končni seji katoliškega shoda v Brnu je izrekel grof Chotek željo, da bi papež dovolil tudi severnim Slovanom liturgijo v slovan-skem jeziku.

* (Kolera v Galiciji.) Zadnje dni minulega meseca je bila kolera izredno huda v Zaleszcziki-u, kjer je pravo središče epidemije. Pripetilo sa je več fulminantnih slučajev. Mesto je že več tednov cernirano in so skoro vse prodajalnice zaprte. Imovitejši prebivalci so že davno pobegnili, mej ostalimi pa vlada velika beda.

* (Madjarske državne jetnišnice) v Szegediu in v Vacovu so tako prenapolnjene, da so se morali obsojeni rumunski „agitatorji“ in „punitarji“ utakniti v navadne jetniške celice. Nekoliko obsojenih Rumuncev se bode prevedlo v Arad.

* (Zgorelo mesto.) V guberniji Plok na ruskem Poljskem je zgorelo skoro popolnoma mesto

Zakrocyn. Nad 500 rodbin je brez strehe. Zgorelo je tudi pet ljudi.

* (Čudna oporoka.) V Glasgowu na Angleškem je umrl neki zdravnik, zapustivši čudno oporoko. Vse imetje je ostavil svoji ženi, hvaležen jej zato, da mu je ušla že v tretjem mesecu zakona in da ga je od takrat pustila vedno v miru.

Književnost.

— „Ljubljanski Zvon“ prinaša v številki za mesec avgust poleg sedmih pesmij, izmed katerih zlasti imenujemo „Pesem starega pevca“ in „Balado o maku“, to-le vsebino: „V Zali“ (spisal dr. Ivan Tavčar) se završuje druga povest, zajeta iz kmet-skega življenja, kakor jo pripoveduje v dovtipni obliki Jernač izpod Skale o svoji ponesrečeni ženitvi; potem sklepa prof. R. Perušek svojo znanstveno razpravo o Herondovih mimiambih, za katero mu je izvestno hvaležen vsak prijatelj starogrške književnosti. V psihološko zasnovanem „Rokopisu“ pripoveduje A. Funtek, kako se jedna izmed glavnih oseb njegove povesti, stari urednik Bron zakrivi književne tatvine; potem pa čitamo pričetek potopisa „Od Drave do Dravinje“, katerega je priobčil prof. Cilenšek v onem prijetnem zlogu, ki ne opisuje samó poti, nego je tudi poln zanimljivih znatstvenih reminiscencij. Nadalje priobčuje Pavlina Pajkova dve poglavji svoje prikupno pisane „Obljube“, prof. Ivan Vrhovec pa je zopet posegel v našo domačo zgodovino in popularno opisal, kakó so prišli leta 1809. po Francozih Avstrijanci v Ljubljano. Spis je osnovan iz večine na podatkih, katere je čislani zgodovinar zajel iz mestnega arhiva Ljubljanskega. Dr. Jos. Mantuani sklepa potopis „Tri dni ob Sprevi“, ki nam je do dobra in od vseh strani pojasnil življenje Lužiških Srbov; prof. dr. S. Šubic opisuje bistvo in izredno važnost novega evropskega mednarodnega časa; prof. S. Rutar, ki je nedavno v „Ljublj. Zvonu“ očrtal Rim, lotil se je sedaj opisovanja Aten, in sicer najprej atenskih zgradb; Janko Kersnik pa nadaljuje pod naslovom „Očetov greh“ usodno tragedijo, katere razvitek z zanimanjem zasledujejo vsi mnogoštevilni prijatelji tega priljubljenega nove-lista. Končno še prof. J. Stritar v članku „Nekaj o naši umetnosti“ opozarja slovensko občinstvo in slovenske mecene na kiparja A. Gangla ter poroča o njega najnovejšem delu, ki bode skoro v Ljubljani razstavljeno na ogled. — „Listek“ prinaša raznotera poročila iz peresa prof. M. Cilenška, K. Hoffmeistera, prof. R. Peruška i. dr.

— Hartmannov hrvatski konduktor. Izšel je tega konduktarja sešitek za mesec avgust. Cena 20 kr.

Brzjavke.

Beljak 4. avgusta. Vsled nekih dogodov v tukajšnjem frančiškanskem samostanu je občinski svet vzprejel resolucijo, s katero naroča mestni policiji, naj pazi, da noben otrok ne stopi v samostan, zahteva, naj se frančiškanom prepove poučevanje veronauka v ljudskih šolah, in izjavlja, da bode z vsemi silami deloval na to, da se frančiškani iz Beljaka odpravijo.

Milan 4. avgusta. V Bellinzoni v Švici se je zbralo 170 italijanskih anarhistov, da utečejo deportaciji. Policija jih skrbno nadzoruje.

Pariz 4. avgusta. Sodišče je obsodilo Kornelija Herza radi prevar na škodo barona Reinacha in panamske družbe na 5 let zapora in 3000 frankov glóbe.

Lyon 4. avgusta. Sodišče je zabranilo, razglasiti Caseriov zagovor. Porotniki so Caseria jednoglasno spoznali krivim. Ko se mu je naznanila obsodba na smrt je vzkliknil: „Viva l' anarchia“. Sodišče je določilo, da se ima Caserio na javnem mestu giljotinirati. Zagovornik je oglasil pritožbo ničnosti.

Lyon 4. avgusta. Caserio, pozvan danes, naj podpiše ničnostno pritožbo, je to odločno odklonil in se nikakor ni dal pregovoriti.

London 4. avgusta. Angleška vlada je povabila evropske države na vkupno postopanje v varstvo evropskih interesov v Korejski, ki so vsled vojne mej Kitajsko in Japonsko v nevarnosti. Francija se je že izrekla za ta predlog.

London 4. avgusta. Kitajski cesar je izdal oklic, v katerem ponavlja, da se svojim pravicam do Korejske ni odrekel in neče odreči. Zajedno je ukazal podkralju Lihung-Changu, naj vse japonske ladje ulovi in uniči.



Bratje Sokoli!

V nedeljo dne 5. avgusta t. l. ustanovila se bode nova postojanka slovenskega Sokolstva v Postojini. Čast in dolžnost naša vežeta nas, da kumujemo temu najmlajšemu Sokolu, ki se bode dvignil v sredini zavedne Notranjske, da skrbi ne samo za izvežbanje telesnih sil, temveč tudi visoko drži prapor sokolske ideje in čuva interese našega naroda. Udeležite se, bratje, polnoštevno, da bomo častno zastopali pri tej narodni slavnosti, katere se bodo udeležili tudi bratje s severa in juga.

Biser Notranjske, slavnoznana Postojinska jama, blestela bode v polni krasoti, dana je torej ugodna prilika, občudovati njene naravne čudovitosti. Vozne cene s posebnim C. ljskim vlakom, s katerim se vozi tudi naše društvo, so za člane, kateri se udeležijo v društveni opravi, naslednje: I. razred 4 gld. 80 kr., II. razred 3 gld. 40 kr., III. razred 2 gld. 40 kr.

Zbirališče naše je na južnem kolodvoru ob 1/2 7. uri zjutraj. — Odhod vlaka točno ob 7. uri.

V nadi, da bode bratje Sokoli uvaževali pomen te slavnosti, s katero je spojeno tudi praznovanje 25 letnice Postojinske čitalnice in ker se vam nudi prilika, občudovati krasote naše Notranjske, vabi vas k najobilnejši udeležbi z bratjskim pozdravom — Na zdar!

odbor „Sokola“.

Slovenci!

Vabimo Vas k veliki skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, ki bo v torek dne 7. avgusta v Novem mestu. Odhod iz Ljubljane ob 6.07 zjutraj. Prihod v Ljubljano ob polunoči.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Frana Krašovec posestvo v Smerjah, (v drugič), dne 20. avgusta v Ilirski Bistrici.

Jožef Mlakarja posestva v Igi vasi, cenjena 9915 gld. 50 kr., (reusumando), dne 22. avgusta in 24. septembra v Ložu.

Martina Kosmača zemljišča v Igi vasi, cenjena 762 gld., dne 22. avgusta in 26. septembra v Ložu.

Martina Gornika posestvo v Gabru, cenjeno 3886 gld., dne 23. avgusta in 22. septembra v Metliki.

Franceta Debelaka zemljišče, cenjeno 2738 gld., dne 23. avgusta in 20. septembra v Škofji Loki.

Jožef Bregarja posestvo v Završah, cenjeno 1720 gld., dne 24. avgusta in 28. septembra v Radečah.

Janeza Čeha zemljišče v Lukovlu, cenjeno 650 gld., dne 24. avgusta in 24. septembra v Trebnju.

Urše Sever (kot oskrbnice mladoletnih pet otrok Severjevih) posestva v Kozarjah, cenjena 7415 gld. 250, 520, 770, 975, 2000 in 50 gld., dne 25. avgusta in 26. septembra v Ljubljani.

Martina Belciana posestvo v Klopčah, (v drugič) dne 25. avgusta na Brdu.

Janeza Škofa posestvo v Dolenji vasi, cenjeno 2286 gld., dne 27. avgusta in 27. septembra v Cerknici.

Antona Hervatina posestvo v Jablanicah, cenjeno 800 gld., (reusumando), dne 27. avgusta v Ilirski Bistrici.

Ivana Slavca posestvo v Knežaku, cenjeno 1470 gld., (reusumando), dne 27. avgusta v Ilirski Bistrici.

Erarčne cestne zgradbe: 1) Preložitev Karlovske državne ceste na progi od Dolenje Težke vode do Zajčjega mej. kilom. 1/4 do 1/3 v Novomeškem okraji (odštevši odkupnino za zemljišče) v skupnem znesku 38.082 gld., od katerih se za l. 1894 izplača delež 9782 gld. 2) Preložitev Podkorenske državne ceste čez Gobovec mej. kilom. 1/3 + 22 do 1/4 + 167 m. v Kranjskem okraji (odštevši odkupnino za zemljišče) v skupnem znesku 39.020 gld., od katerih se za l. 1894. izplača delež 15.880 gld. Ofertna obravnava je dne 25. avgusta ob 10. uri zjutraj, do katerega dne je poslata ponudbe deželni vladi v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

2. avgusta: Franc Morella, klučavničar, 30 let, Poljanski nasip št. 50.

3. avgusta: Antonija Vindišar, davkarjeva hči, 6 let, Kravja dolina št. 2. — Jožef Mizelli, pivovar, 62 let, Rožne ulice št. 5.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
5. avg.	7. zjutraj	733.9 mm.	16.0° C	sl. svz.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	732.4 mm.	29.4° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	732.3 mm.	21.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 22.3°, za 2.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 4. avgusta t. l.

Skupni državni dolg v notah.	98	gld.	45	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	45	"
Avstrijska zlatna renta	122	"	45	"
Avstrijska krona renta 4%	97	"	70	"
Ogerska zlatna renta 4%	121	"	50	"
Ogerska krona renta 4%	96	"	—	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1013	"	—	"
Kreditne delnice	363	"	75	"
London vista	124	"	55	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	"	02 1/2	"
20 mark	12	"	20	"
20 frankov	9	"	90	"
Italijanski bankovci	44	"	55	"
C. kr. cekini	5	"	89	"

VABILO

SLAVNOSTI

katera se vrši o priliki

otvorjenja električne razsvetljave

v Škofji Loki

v nedeljo dne 5. avgusta t. l.

Vzpored:

- Ob 3. uri popoldne **koncert** vojaške godbe slavnega pešpolka kralj Belgijcev št. 27 na vrtu g. V. Sušnika na Štemarjih.
- Ob polu 6. uri popoldne **javna tombola** v korist Škofjeloške prostovoljne požarne brambene na glavnem trgu, pri kateri svira tudi vojaška godba.

Dobitki:

2 terne	po 10 frankov v zlatu,
1 kvartin	20 " " "
1 činkvin	30 " " "
Prva tombola	100 frankov v zlatu,
Druga	50 " " "

Tablice se dobivajo po 15 kr. do 5. avgusta opoldne pri gg.: J. N. Koceli, Fran Dolenc, C. Pecher, Fran Sušnik, v veliki trafiki in na dan tombole tudi pri odboru.

- Slovesno blagoslovljenje električne naprave po preč. gosp. mestnemu župniku Ivanu Tomažiču ob 8. uri zvečer na glavnem trgu in otvorjenje električne razsvetljave.
- Ob polu 9. uri zvečer „Mirozov z bakljado in ognjemet“.
- Po mirozovu godba in ples na Štemarjih.

Vstopnina h koncertu popoldne je 20 kr. za osebo, isto tako zvečer k godbi in plesu.

Odbor preskrbel je **posebni vlak**, ki odhaja ob 12. uri 45 minut iz Škofjeloške postaje v Ljubljano.

K mnogobrojni udeležbi vabi najuljudnejše **slavnostni odbor.**

Iščejo se nujno:

kuharka za restavracijo, lahko samostalno mesto; več deklet za vsako delo, tudi začelnice; mezdni sluga; učence in hišni hlapec. — Priporočila se nekoliko snažnih, večših, mlajših in starejših, priprostitih in boljših kuharic. — Išče se tudi malo stanovanje v bližnji ali pa v I. nadstropji v središču mesta za jako mirno stranko. (841)

Posredovalnica **G. FLUX**, na Bregu št. 6.

Ženitna ponudba.

24 let star, samski gostilničar in trgovec v najlepšem kraju Kranjske, išče v namen poročitve znanja z gospodično ali vdovo, ki ni čez 40 let stara, pa bodi ekonomična in imej 5000 gld. gotovine, ki bi se zavarovala. Resni odzivi, opremljeni se sliko, pošljejo naj se pod: (828—1)

„Vekedomoljub“ poste rest. Ljubljana.

„THE MUTUAL“

največja in najpremožnejša zavarovalna družba na svetu zavaruje osebe srednje starosti za 20 let in jamči,

da se po preteku te dobe vrne 85 do 90 odstotkov uplačane premije. Razven tega povrne družba zavarovancem svojim ves nabrani dobiček, s čimer se uplačane premije obrestujejo z okoli 4% obrestnih obrestij. (159—13)

Glavna reprezentanca v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani

Primož Hudovernik
Kolodvorske ulice št. 18.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Geneva, Paris, Steyr, Lino, Gmunden, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Lincea, Steyra, Gmunden, Ischla, Aussee, Pariza, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsnja, Budejovic, Solnograda, Lincea, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lincea, Pontabla, Trbiša.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne " " "
" 6. " 50 " zvečer " " "
" 10. " 10 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—175)
" 11. " 15 " dopoldne " " "
" 6. " 30 " zvečer " " "
" 9. " 55 " zvečer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

V najem se prevzame

prodajalnica na deželi

z vso opravo. (818—3)

Ponudbe vzprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

Prijazna prazna soba

odda se takoj samskemu gospodu, gospej ali gospodični.

Več pove iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“. (827—2)

Izurjenega

sedlarskega pomočnika

vzprejme takoj pod ugodnimi pogoji Luka Lenarčič, sedlar v Dolencem Logatcu. (826—2)

Hiša št. 3

v Ključavničarskih ulicah

se iz proste roke proda najceneje. Ista je v sredini mesta in prikladna za vsako manjšo obrtnjo. — Povprašaj naj se v pomočni blagajni, Židovske ulice št. 8, I. nadstropje. (785—2)

Spretna

brzojavna in poštna odpraviteljica

se vzprejme z dnem 1. septembrom t. l. pri c. kr. pošti v Postojini. — Ponudbe naj se pošljejo v Postojino. (840—1)

Koncipijent

slovenščine in nemščine zmožen, vzprejme se od 1. septembra v mojo pisarno.

Dr. Rađaj

(830—2)

c. kr. notar v Mariboru.

lini ekstrakt za uho

od c. in kr. sekund. zdravnika dr. Štipek-a. Ta ekstrakt priporočajo zaradi sigurnega uspeha že več let avtoritete, ker odpravi vsako neprimerno gluhost, uklanja takoj slab posluš, usneni tok in vsako usnenno bolezen; dobiva se proti doposiljivosti gld. 1-70 v vsej Avstro-Ogerski frankovano po pošti iz lekarn: glavna zaloga v lekarni „pri sv. Duhu“ g. Ede pl. Tomaya, v lekarni gosp. Ant. Köglja in v mestni lekarni v Zagrebu; nadalje pri Zanetti-ju v Trstu; Jožefu Cristofolletti-ju v Gorici; na Dunaji pri c. in kr. vojni poljski lekarni, na Štefanovem trgu št. 8, in pri lekarju Twerdy-ju, Mariahilferstrasse 106. — Pristno blago se dobiva samo v steklenicah z utisnjenim napisom: c. in kr. sekund. zdravnik dr. Štipek na Dunaji. (1161—22)

Tovarniška zaloga
šivalnih strojev in
1033 **velocipedov** 43
IVAN JAX
v Ljubljani, na Dunajski cesti štev. 13.
— Ceniki zastoj in poštne proste. —

Čisto prešlevo mast kilo po
64 kr., **razsekano záseko** kilo
po 54 kr., **domače na pol suhe**
klobase po 9 kr. (806—3)
pošilja proti poštne povzetju
Janko E. Sirc v Kranju.

Vozni listki v Sev. Ameriko
(6—31) pri
nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.
I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 **DUNAJ.**
Vsak dan odprava z Dunaja.
Pojasnila zastoj.

Najboljše
voščilo svetá!
Fernolendt
voščilo za čevlje.
Ces. kralj. dež. priv.
tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.
To voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno
sveti ter vzdržuje usnje trpežno.
Povsod v zalogi. (801-52)
Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime
St. Fernolendt.
Za naravno usnje svetle boje (Naturleder)
izborne mazilo (crème).

Hiša
(od nekdanj gostilna), z velikim hlevom, prostra
nim obzidanim dvoriščem in vrtem v Črnomlju
je na prodaj. Pogoji so ugodni. — Več pove
Fr. Guštin, trgovec v Metliki. (821—2)



Nepresegljivo za zobe
je
I. Trnkóczy-jeva ustna voda
aromatična, upliva okrepčujoče, zabranjuje gnjilobo
zob ter odstranjuje iz ust neprijetni duh. Jedna
velika steklenica 50 kr.
II. Trnkóczy-jev zobni prašek
splošno priljubljen, upliva jako okrepčujoče ter
ohranjuje zobe svetlo-bele, à 30 kr.
Navedeni sredstvi, o katerih je došlo mnogo
zahvalnih pisem, ima vedno sveži v zalogi ter vsak
dan po pošti pošilja (505—14)

Ubald pl. Trnkóczy
lekar
v Ljubljani zraven rotovža.
Zunanja naročila se s prvo pošto razpošiljajo.

Odklikovan na svetovni razstavi
(1086) v Čikagu s svetinjo. (41)
UBERALL VORRATHIG 17 MEDAILLEN
CHOCOLAT
SUCHARD
NEUCHÂTEL (SUISE)
CACAO
FEINSTE QUALITÄT
MASSIGE PREISE
LEICHTLÖSLICHER CACAO
Ausgiebig 1 K^o 200 TASSEN

Išče soproge
lastnik neke dobro obiskovane gostilne na
deželi. Ista mora imeti poleg dote 1000 do
2000 gld. v gotovini veselja za poslove v
gostilnici in biti večja v kuharstvu ter ne čez
28 let stara. (829)
Pismo, ako mogoče s fotografijo, pošljejo
naj se pod „Nr. 3“ poste restante, Ljubljana.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da imam na
prodaj (817—3)

prostorno zemljišče

kakih 8 ora, najboljša zemlja, na kateri bi se lahko
tovarna napravila, po primeroma nizki ceni. Kdor
bi hotel to zemljišče kupiti, izvoli naj se ogledati
pri **Matiji Ribariču**, posestniku in gostilničarju
v Trnovem (pri Ilirski Bistrici) št. 107.

Zobni zdravnik
DR. ROMAN JACOBI
ustavlja po najnovejši in najbolj metodi
umetne zobe in zobovja.
Plombira in izdira zobe brez
bolečin. (186—13)
Zdravi sploh vsako ustno bolezen.
Ljubljana, Stari trg št. 4.

2 zlati,
13 srebrnih
svetinj.
9 častnih
diplom
in priznanj.
Kwizdina restitucijska tekočina.
C. in kr. priv. voda za čiščenje konj.
Cena steklenice a. v. gld. 1.40.
Rabi se že 80 let v dvorskih konjušnicah, v
večjih hlevih tako pri vojski kot pri civilu, da
se konji utrjujejo pred velikimi strapacami
in poslednjič, pri izpahenju, izmaknenju,
otrpelosti kit itd. ter osposabljuje konja, da za-
more prav izvrstno dirkati. (213—7)
Glavna zaloga:
Fran Ivan Kwizda,
c. in kr. avstro-ogerski in kr.
rumunski dvorski založnik,
okrožna lekarna
Korneuburg
pri Dunaji.
Dobiwa se
pristna v vseh
lekarlah
in droguerijah
avstro-ogerske
države.

Štev. 535/m. š. sv.

(833—2)

Razpis ponudbinske razprave.

Podpisani c. kr. mestni šolski svet razpisuje vnovič **pismeno ponud-
binsko razpravo** za oddajo in dobavo **zidarskih, kamnoseških in
krovskih del** ter za dobavo **kamenin** pri gradbi nove dvorazredne
ljudske šole na Ljubljanskem barju

na 20. dan meseca avgusta letos

ob 11. uri dopoldne.

Dotični načrti, proračuni mer, pogoji in drugi pripadajoči pripomočki so
razgrnjeni v pisarni mestnega stavbinskega urada za navadnih uradnih ur vsa-
kemu na vpogled.

V ponudbah nastavi ponudnik s številkami in besedami jednotne cene
in na njih podstavi proračunjene skupne zneske ter oddaj te ponudbe zape-
čatene in opremljene s 5% vadijem v gotovini ali vrednostnih papirjih do
določenega roka pri podpisnem c. kr. mestnem šolskem svetu.

Na ponudbe, ki bi došle prekasno, in na take, ki bi se ne skladale po-
polnoma z navedenimi pogoji, se ne bode oziralo.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

1. dan avgusta 1894.

— Ustanovljeno leta 1856. —
Fran Kaiser
puškar
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 6
priporoča svojo veliko zalogo
orožja za lov in osebno varnost,
streljiva in potrebščin za lovce.
Specijalitete (803—2)
v po meni izdelanih ekspresnih puškah in pištolah.
Popravki se izvršujejo v moji delavnici.
Odklikovano: Grac, Trst, Zagreb, Gorica.



Prej **Fran Čuden** Prej
J. Geba. J. Geba.

→ urar ←

v Ljubljani, Glavni trg št. 25
(Podružnica v Trbovljah)

priporoča sl. občinstvu ter posebno preč. duhovščin
svojo bogato zalogo

**švicarskih žepnih zlatih, srebrnih
in nikelnastih ur, stenskih ur z
nihalom, ur budilnic, verižic, prsta-
nov, uhanov** (120—99)

in vseh v to stroko spadajočih stvari po naj-
nižjih cenah.

Popravila izvršujejo se natančno pod poročtvom.
— Zunanja naročila se hitro izvršujejo po pošti.

Ceniki so vedno na razpolaganje zastoj in franko.

Varstvena znamka.



J. ANDEL-A

ново izumljeni

prekomorski prašek

(premijiran z najvišjimi častnimi nagradami)

ugonablja ščurke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe,
mravlje, prešičke, ptičje pršice, sploh vse žuželke

s skoro čeznaravno hitrostjo in sigurnostjo, tako da od zalege mrčesovin ne
ostane niti sledi.

Tovarna in razpošiljalnica:

(757—3)

J. ANDEL, drogerija „pri črnem psu“,
v Pragi, Husova ulica št. 13.

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri gospodu **Albinu Šilčarju**, trgovcu,
Dunajska cesta št. 9, in pri firmi **Štupica & Mal**, Marije Terezije cesta št. 1;
v Kamniku pri gospodu **Jos. Močniku**, lekarnarju.

(176) **FRAN CHRISTOPH** (126)

svetli lak za tla

Je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh praktičnih lastnosti in jedinstvenega rabljenja se posebno priporoča, kdor hoče sam lakirati tla. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v različnih barvah (prav kakor oljnatih barvah) in brezbarven (ki daje samo svet). — Uzorci lakiranja in navod rabi dobé se v vseh zalogah.

Dobiva se v Ljubljani pri **FRAN CHRISTOPH**,
Ivana Luckmann-a nasledniku: izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, PRAGA & BEROLIN.

Anton Stacul-u.

Št. 17.592.

Oklic.

IV 1209
1894

C. kr. za mesto delegirano okrajno sodišče v Ljubljani odredi za javno dražbo v zapuščino dne 29. julija 1894 umrlega **dra. Pavla Prelinitscha**, hišnega zdravnika v blaznici na Studencu, spadajočih preminin narok na

9. avgusta 1894. l., dopoldne ob 9. uri v zapustnikovem stanovanju na Studencu. Pri tem naroku se bodo premičnine proti gotovemu plačilu prodajale ter jih mora kupec takoj stran spraviti.

Prodajale se bodo razun hišne oprave, obleke in perila, posebno tudi medicinske knjige, glasovir, konj, več voz l. t. d.

C. kr. za mesto deleg. okrajno sodišče v Ljubljani dne 2. avgusta 1894. (839)

V Postojnski jami

priredi se

dne 15. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

običajna veselica

z električno razsvetljavo

kakor o Binkošti vsacega leta.

Vstopnina za osebo 1 goldinar. (814—2)

Otroci izpod 10 let so vstopnine prosti.

FRAN ŠEVČIK (788—3)
puškar
v Ljubljani Židovske ulice št. 3



priporoča
svojo bogato zalogo
vseh vrst orožja in lovskih potrebščin
kakor tudi puške in samokrese lastnega izdelka.

Vsa v njegovo stroko spadajoča dela se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Najboljše

se nalagajo glavnice

če se kupujejo

4% založnice gališkega zemljiško-kreditnega društva.

Iste donosajo
dobička več ko 4 odstotke
ter uživajo pravo
pupilarne varnosti,
se ne smejo obdačiti in niso fatiranju
podvržene,
se lahko vložé kot kavcija
in kot vojaška ženitna kavelja; razen tega je vsakih 100 gld. založnic zavarovanih po hipotekarni vrednosti 253 gld. 33 kr.

Založnice se dobivajo po vsakokratnem dnevnem kurzu pri

J. O. MAYER & S.

banka in menjalnica v Ljubljani. (568—19)

Važno za sleharno (11—16)
gospodinj in mater!

Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava

se še dalje bolj skazuje kot najizbornejši, jedini naravi primerni zdravni in ob jednem v svoji uporabi najcenejši dodatek bobovi kavi. Priporoča se izrecno od visokih znanstvenih in zdravniških avtoritet in se predpisuje ženskam, otrokom in takim, ki imajo želodčne ali živčne bolezni, kot najboljši nadomestek bobove kave.

Oprednost pri kupovanju! Zahtevajte in jemljite samo bele originalne zavoje z imenom **Kathreiner.** Dobiva se povsod. 1/2 kilogr. 25 krajcarjev.

Kamnoseška obrt in podobarstvo.

Vinko Čamernik

kamnosek v Ljubljani, Farne ulice št. 9
filijala na Dunajski cesti nasproti Bavarskemu dvoru
(poprej Peter Toman)
priporoča se za izvrševanje

cerkvenih umetnih kamnoseških del

kakor oltarjev, tabernakeljev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih kamnov itd., nadalje za vsakovrstna

stavbena kamnoseška dela

kakor tudi za izdelovanje plošč iz vsakovrstnega marmorja za pohištvo. Ima tudi bogato zalogo

nagrobni spomenikov

iz raznovrstnih marmorjev, napravljenih po najnovejših arhitektoničnih obrisih po jako niski ceni.

Oskrbuje napravo kompletnih družinskih rakev in vsakako popraviljanje. (10—31)

Obrise, načrte in vzorce pošilja brezplačno na vpogled.

Vinogradnik.

Išče se **uradnik vinogradnik**, po narodnosti Hrvat ali Slovenec, s popolno teoretiško, strokovno izobrazbo in mnogoletno prakso. Posebno se zahteva, da je kompetent popolnoma več kletarstva, dalje gojenja ameriške trte in sadjereje, ker bode imel samostalno upravljati ne samo z velikimi vinogradi, nego tudi s kleti in sadnimi vrtni.

Ob jednem se išče tudi **jeden**

nadviničar,

ki je zvršil kako vinogradarsko šolo in ima mnogoletno prakso v vsaki stroki vinogradarstva.

Nastop obeh služeb že

dne 1. septembra 1894. leta.

Ponudbe s pogoji pošiljaj
centralni upravi „**Vlastelinstva Kutjeva**“
(328—1) Zagreb, Visoka ulica 18.

Marijaeelske

kapljice za želodec

prirejene v lekarni „k angelju varuhu“

C. BRADY v Kromeržu (Morava)

staroizkušeno in poznato zdravilo, ki oživlja funkcije želodca in ga krepi, če je prebava motena.

Pristno le z zraven natisneno varstveno znamko in podpisom.

Cena steklenici 40 kr., veliki steklenici 70 kr.

Navedeni so tudi sestavni deli.

Marijaeelske kapljice za želodec

dobivajo se pristne v Ljubljani: lekarna Piccoli, lekarna Svoboda; v Postojni: lekarna Fr. Baccaric; v Škofji Loki: lekarna Karol Fabiani; v Radovljici: lekarna Aleksander Roblek; v Rudolfovem: lekarna Dom. Rizzoli; v Peuerbachu: lekarna V. Payr; v Kamniku: lekarna J. Močnik; v Črnomlju: lekarna Ivan Blažek. (1168—28)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavoje sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavni razpisilnici: **L. Schwenk-a lekarna** (40-31) Molding-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: Jos. Mayr, J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroskem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbutel A. Huth; v Kranju K. Savnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

DOBRÁ ÚSPORNA KUCHYNE

Izboren ukus dobi vsaka juha, če se jej prilije nekoliko kapelj Maggi-jeve sabeli za juho. Prazne originalne steklenice se polne v vseh trgovinah s specerijskim, s kolonijalnimi blagom in s delikatesami po najnižji ceni. — Takisto priporočljiva in izvrstna za hitro napravo zdrave, tečne in mastne juhe je Maggi-jeva mesna esenca v puščah po 8 in 5 kr.

HORS CONCOURS na svetovni razstavi v Parizu 1889. ČLAN RAZSTAVNE POROTE za podeljenje cen.

Dobiva se v Ljubljani pri: A. Stacul-u, J. Buzzolini-ju, Jeglič-u & Leskovicu, Petru Lassnik-u, Karolu C. Holzer-ju, Jan. E. Wutscherja nasledniku: Viktorju Schiffer-ju, Ivanu Fabian-u, H. L. Wenzel-u (v filijalkah v zdravilišču na Bledu in v Domžalah), v G. Piccoli-jevi lekarni in pri Rudolfu Kirbsch-u. (815)

Lekarna „Pri orlu“, Svobode naslednik

v Ljubljani, Prešernov trg

priporoča

svoje specialitete za poletno dobo:

Za čiščenje ust in zob
(antiseptično).
Menthol:
voda za usta à 40 kr.
prašek za zobe à 30 „
pasta „ à 20 „

Toiletni predmeti:
Pariški najfin. toilettni
poudre, rdeči, bel in
rumen, à 10 in 25 kr.
Amerikanski vasiline,
najnovejši zavoj, à 10,
15 in 20 kr.
Crème celeste, prirejen
po francoskem orig.
receptu, à 10 kr.

Za okrepčanje:
Pristno francosko žgane,
originalna polnitev,
à 40 in 60 kr., vnanje in
notranje uporabljiva.
Domaške kapljice za
želodecni kaš, prokušeno
domače sredstvo za želodec,
ki se priporoča slasti za dobo
sadja kot domače sredstvo in
za potovalce, utešuje bolesti
in je jako krepljivo, à 10 kr.,
dvanaestorica 1 gld.

Indioon
novo, najboljšo sredstvo proti kurjim očesom in bradavicam, à 30 kr., neprekosljivo.

Obvezila
lastni proizvod
najceneje. (836—1)

Dr. E. Šlajmer

odpotuje

(842—1)

od 7. avgusta na 4 tedne.

Odlični zvedenci
vseh dežel so na zdravilstvenih razstavah v Londonu, Parizu in Genuju kot razsojevalci izloženih preparatov tinkturo za želodec
lekarja
G. Piccolija v Ljubljani
s častno diplomu in zlato svetinjo odlikovali. To odločujoče odlike so najbolje spričevalo že od nekdaj znanega dijetetičnega sredstva, katero krepeča in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izbornu pospešuje. — To tinkturo za želodec razpošilja izdelovatelj G. Piccoli v Ljubljani proti povzetju zneska. Zalog po 12 stekl. za 1 gld. 36 kr.; po 55 stekl. za 5 gld. 26 kr. (samo tehta 5 kgr.). Poštno plača vedno naročnik. (588-10)



Zahtevajte samo

„Zacherlin“

ker je to najhitreje in najsigurneje delujoče sredstvo, s katerim se ugonobijo mrčesi vsake vrste.

Kaj pač govori bolj razločno za njega nedoseženo moč in dobro kakovost, nego uspeh ogromnega razširjenja, v sled katerega nobeno drugo sredstvo ne eksistuje, katerega razpečava ne bi bila po oni „Zacherlina“ nadkrili vsaj dvanaest in dvanaestkrat.

Zahtevajte pa vselej zapечатeno steklenico in samo tako, ki nosi ime „Zacherl“. Vse drugo je ničvredna imitacija.

Steklenice stanejo: 15, 30, 50 kr., 1 gld., 2 gld.; štedilnik Zacherlina 30 kr.

Dobiva se v nastopnih prodajalnicah:

V Ljubljani: Anton Krisper, Anton Stacul, J. Klauer, Jeglič & Leskovic, Peter Lassnik, Ivan Perdan H. L. Wenzel, Fran Trdina, Ivan Fabian, Karol Karinger, Mihael Kastner, Josip Kordin, M. Lavrič, Alojzij Lenček, Karol Platinšek, Viktor Schiffer, M. E. Suppan, Schussnigg & Weber, J. Spoljarič, Ivan Jebračin, lekarna Trnkoczy, Anton Ječminek, Jer. Reitz, A. Sarabon.

Postojna:	Anton Dietrich. G. Pikel. Fran Kogej.	Kranj:	F. Dolenc. K. Šavnik, lekarna pri sv. Trojici.
Škofja Loka:	Hedvika Fabiani.	Lož:	Fran Kovač.
Polhov gradec:	Ana Leben.	Kostanjevica:	Alojzij Gatsch.
Borovnica:	Fran Verbič.	Litija:	Lebinger & Bergmann.
Velike Lašče:	Ferd. M. Deganec.	Mokronog:	Anton Majcen.
Krško:	R. Engelsberger.	Koprivnik:	Mat. Wuchse.
Dvor:	Fran Zesser.	Mirna:	Josip Schuller.
Hrib:	Anton Klinc.		
Idrija:	Fr. Kovač.		
	Fran Kos.		

(391—10)

Franc Novak p. d. Mihac

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

priporoča svojo veliko in mnogovrstno zalogo

raznih pušk

izdelanih po najnovejšem sistemu, in raznih lovskih potrebnih ter izvršuje vsakojaka popraviljanja točno in po najnižji ceni. — Za izbornost blaga se jamči. — Vse moje puške so (1) prej dobro preskušene, predno se odpošljejo naročnikom. (813)

Ceniki se na zahtevanje pošiljajo brezplačno.

Otvoritev kopališča.

Podpisane si usojam slavnemu p. n. občinstvu naznanjati, da sem odprl poleg svojega mlina v Dolenjem Logatecu iz izsekanega kamena izdelano

kopališče.

Odprto je vsak dan in sicer za gospode od 7.—11. ure dopoldne in od 5. ure popoldne dalje; za dame od 11. ure dopoldne do 5. ure popoldne. — Vstopnina brez perila 10 kr., s perilom 15 in 20 kr. — Vstopnice dobivajo se v moji prodajalnici. — Za mnogobrojni obisk se priporoča

Tomo Tollazzi.

Dolenji Logatec, dne 25. julija 1894.

(820—3)

E. SCHMARDA

priporoča p. n. potujočemu občinstvu svojo oblastveno koncesijonirano

potovalno pisarno

s koncesijo (835—1)

za preskrbovanje vožnih kart za tour in retour, v abonementu in za daljša potovanja na okolo, za prirejanje zabavnih, romarskih in drugih posebnih vlakov, za informacije potnikom za tu- in za inozemstvo po železnici in morji.

Pisarna:

v Ljubljani, Šelenburgove ulice šte. 6.

V Zvezdi

Marija Drenik

V Zvezdi

v hiši „Matice Slovenske“.

Bogata zaloga najfinejših kravat, zavrtnikov, srajc za gospode, nogovic, robcev,

v katere se črke najhitreje zaznamujejo,

po zelo nizki ceni.

(745—3)